

עפ"ג 28565/10/14 - מוחמד עוד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

14 דצמבר 2014

עפ"ג 28565-10-14 עוד(עציר) נ' מדינת

ישראל

לפני:

כב' השופט ד"ר אחיקם סטולר, אב"ד כב' השופטת זהבה בוסתן

כב' השופטת דנה מרשק מרום

מוחמד עוד (עציר)

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד ראסם ג'אברה ב"כ המשיבה - עו"ד אנה אבידוב המערער הובא באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

בפנינו ערעור על גזר דינו של בימ"ש השלום בכפ"ס מיום 7.9.14 בתיק פלילי 22976-01-14 אליו צורף תיק 3090-10-13 (כב' השופט קרשן), לפיו הורשע המערער על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק בניגוד לסעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952; פריצה לרכב בכוונה לגנוב בניגוד לסעיף 413 ו' סיפא לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"); חבלה במזיד ברכב בניגוד לסעיף 413 ה' לחוק, שימוש ברכב בלא רשות בניגוד לסעיף 413 ג' לחוק; נהיגת רכב מנועי ללא רישיון בניגוד לסעיף 10 א' לפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א - 1961; חוסר פוליסה בניגוד לסעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש) התש"ל - 1970.

בתיק הצירוף הורשע בביצוע עבירות של שהייה בלתי חוקית בישראל לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל; גניבת רכב לפי סעיף 413 ב' לחוק, הפרעה לשוטר לפי סעיף 275 לחוק; נהיגה ללא ביטוח לפי סעיף 2 לפקודת רכב מנועי ונהיגה ללא רישיון לפי סעיף 10 לפקודת התעבורה.

המערער נידון לעונשים הבאים: 26 חודשי מאסר בפועל, 9 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור עבירה

עמוד 1

בה הורשע.

עיקרי העובדות

המערער יליד 1993 ללא עבר פלילי, בלילה שבין יום 1.8.13 לבין 2.8.13 שהה המערער ברעננה וזאת מבלי שיש בידו אישור שהייה או תעסוקה כחוק. באותן נסיבות התפרץ המערער לרכב בכך שחילץ את מנעול הדלת, נכנס לרכב, עקר את חובק ההגה ואת מתג ההתנעה, הניע את הרכב ונסע מהמקום.

בהמשך, ביום 4.8.13 נמצא הרכב ברחוב רמח"ל בעיר רעננה.

מעובדות כתב האישום המצורף (ת"פ 3090-10-13) ביום 23.9.13 גנב המערער ביחד עם קטין שני כלי רכב במושב משמר השבעה, שוטרים זיהו את השניים וביקשו מהם לעצור את הרכב תוך שהם מבצעים חסימה. הקטין נמלט מהרכב, המערער סירב לשמוע הוראות השוטרים ואף הוא יצא מהרכב.

גזר הדין:

המערער הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום. בהתחשב בערכים המוגנים העומדים ביסוד העבירות שביצע המערער (זכותם לקבוע מי יכנס לשטחם והגנה על שימוש המשתמשים בדרך) ובשים לב לגזרי הדין ולרמת הענישה בעבירות מסוג זה, מתחם הענישה ההולם לכתב האישום בתיק העיקרי נקבע בן 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל בתוספת ענישה נלווית ובתיק הצירוף 12 עד 24 חודשי מאסר בפועל.

כך בית המשפט גם קבע שיש להביא בחשבון את העובדה שהמערער הודה בשני התיקים ולעובדה שאין לחובתו הרשעות קודמות אך אין להתעלם מחומרת המקרים עצמם. בית המשפט לא ראה לנכון להפריד בין המקרים וגזר על המערער עונש כולל.

בית משפט קמא ציין את גזר דינו של הקטין עליו הוטלו 5 חודשי מאסר בפועל.

נימוקי הערעור

בית המשפט קמא שגה כשגזר עונש כה חמור של מאסר לריצוי בפועל לתקופה של 26 חודשים. כן הוא טעה כאשר לא גזר עונש בתחתית המתחם וזאת בשים לב לעברו הנקי של המערער וביחס לעונש שנגזר על הקטין, שותפו לעבירה, בכתב האישום של בית משפט השלום בראשון לציון. כן הוא שגה כאשר התעלם מעיקרון אחדות הענישה, לא נתן משקל מספיק להודאתו של המערער ולחיסכון בזמן שיפוטי יקר וצירוף התיק של בית המשפט בראשון לציון, לא התייחס לגילו הצעיר יחסית של המערער שכן בעת ביצוע העבירה היה המערער בן 20 ללא עבר פלילי, אין יחס הולם בין עונשו של המערער לעונשו של הקטין, בית המשפט לא התחשב בעובדה כי למתלוננים לא נגרם כמעט כל נזק וכלי הרכב הוחזרו לבעליהם, שגה בית משפט קמא בהטילו עונש של מאסר על תנאי כה ארוך בלי להפריד בין עבירות קלות כחמורות.

ב"כ המערער סבור שעל בית המשפט להתערב בעונש שנגזר על המערער בהתחשב בגילו הצעיר ובעברו ובהתחשב בגילו של הקטין ובעיקרון של אחדות הענישה ויש להעמיד את העונש על 15 חודשי מאסר.

טיעוני המשיבה

המשיבה סבורה כי לא נפלה טעות אצל בית משפט קמא. אין מקום לעיקרון אחדות הענישה כשמשווים בין קטין לבגיר. חלקו של המערער גם חמור יותר מחלקו של הקטין, הוא היכה ובעט בשוטר, הגם שהוא לא הואשם בתקיפת שוטר אך זה מופיע בכתב האישום שבו הוא הודה. גם בימ"ש לנוער בתיק של הקטין כותב שהקטין נגרר אחרי המערער וזה אחרי שבימ"ש לנוער עיין בחומר הראיות. הדגישה את חומרת תיק הצירוף.

טוענת ב"כ המדינה שבית משפט קמא למעשה אימץ את מתחמי העונש שהציע ב"כ המערער.

הכרעה

לאחר ששמענו את הצדדים, אנו סבורים שאכן המתחמים שנקבעו הם מתחמים נכונים אך יחד עם זאת, היה מקום ליישם אותם על הצד הנמוך יותר, בהתחשב בגילו הצעיר יחסית של המערער והעובדה שהוא נעדר עבר פלילי וכן ליחס בעונש בינו לבין הקטין.

אמנם עיקרון אחדות הענישה אינו חל במובנו הרגיל, אך לא ניתן להתעלם מהעונש שנגזר על הקטין בתיק הצירוף והוא מהווה שיקול נוסף אשר מביא אותנו להקל בעונשו של המערער.

אשר על כן, ראינו לשנות את גזר הדין של בית משפט קמא כדלקמן:

במקום 26 חודשי מאסר בפועל - אנו מעמידים את תקופת המאסר על 18 חודשי מאסר בפועל אשר ימנו מיום מעצרו - 23.9.13.

כמו כן, במקום 9 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה בה הורשע, אנו קובעים כדלקמן:

3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק לפי סעיף 12 לחוק הכניסה לישראל, וכן 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור תוך 3 שנים עבירות רכוש ו/או נהיגה ללא רישיון נהיגה.

ניתן והודע היום כ"ב כסלו תשע"ה, 14/12/2014 במעמד הנוכחים.

דנה מרשק מרום, שופטת

זהבה בוסתן, שופטת

אחיקם סטולר, שופט